

«Քայլ առ քայլ» բարեգործական հիմնադրամ

«Նախադպրոցական հաստատության մանկավարժական աշխատողների մասնագիտական կարողությունների և հմտությունների զարգացման» ծրագիր

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Թեմա՝ Դերային խաղի զարգացման առանձնահատկությունները նախադպրոցական տարիքում:

Դաստիարակ՝ Նելի Սամվելի Օհանյան

Մանկապարտեզ՝ <<ք. Երևան հ.143 մսուր-մանկապարտեզ>><ՈԱԿ

2022թ.

Բովանդակություն

1. Ներածություն	3
2. Դերային խաղի զարգացման առանձնահատկությունները նախադպրոցական տարիքում:.....	5
3. Հետազոտական մաս.....	12
4. Եզրակացություն.....	15
5. Օգտագործված գրականության ցանկ.....	16

Ներածություն

Թեմայի արդիականությունը:

Դերային խաղը հանդիսանում է դաստիարակության և կրթության զարգացման միջոց, որը ձևավորում է երեխայի անհատականությունը:

Դերախաղով երեխան վերարտադրում է իր երազած աշխարհը, նմանվում է հեքիաթի հերոսին կամ մեծահասակներին: Դերախաղի ժամանակ զարգանում է համերաշխ կոլեկտիվը:

Ընդհանրապես խաղերը մեծ նշանակություն ունեն երեխայի բնավորության դաստիարակման գործում:

Դերային խաղերը անհրաժեշտ են երեխաներին, այլապես նրանք կմեծանան բարդույթավորված, սեփական կարծիքից զուրկ, ագրեսիվ:

Դերախաղի օգնությամբ լուծվում են մի շարք խնդիրներ՝ երեխաները բացահայտում են իրենց ներքին աշխարհը, լուծում են ներքին կոնֆլիկտները, բարձրանում է երեխաների ինքնագնահատականը:

Երեխան իր կյանքի ոչ մի փուլում չի սովորի այդքան շատ, ինչքան խաղային գործունեության ընթացքում:

Այն երեխաները, որոնք չեն խաղում, նման են, պարզապես, «<ծերացած մանուկների>>:

Առ.

Բահաթրյան

Ըստ Առ. Բահաթրյանի ոչինչ չի կարող զարգանալ առանց գործողության,իսկ խաղը՝ երեխայի լավագույն գործողությունն է:Խաղը ինքնարժեք գործունեություն է և բացարձակ անփոխարինելի է նախադպրոցականի կյանքում:

Դերային խաղերի նպատակն է սովորեցնել երեխաներին ապրել համերաշխ,զիջել ընկերներին,հոգ տանել միմյանց մասին,լինել ստեղծագործ ու երևակայող:

Աշխատանքի կառուցվածքը:

Աշխատանքը բաղկացած է ներածությունից,երկու գլուխներից,որոնք էլ բաժանվում են ենթագլուխների,եզրակացությունից,օգտագործված աղբյուրների և

գրականության ցանկից:

1. Դերային խաղի զարգացման առանձնահատկությունները նախադպրոցական տարիքում:

<<Երեխան, որը չի խաղում, երեխա չէ, իսկ մեծահասակը, որը չի խաղում,
կորցրել է այն երեխային, որն ապրում էր իր մեջ>>:

Պաբլո Ներուդա

Հկայական է խաղի դերն ու նշանակությունը երեխայի զարգացման գործում:

Այն դիտվում է որպես մանկության պարտադիր ուղեկից,որն ի հայտ է գալիս
որոշակի տարիքային փուլում:

Բազմաթիվ մանկավարժներ, հոգեբաններ խաղը դիտում են որպես
նախադպրոցականի ինքնուրույն ստեղծագործական գործունեություն՝ կարևորելով
այն, որ խաղն ապահովում է երեխայի
նախաձեռնությունը, ձեռներեցությունը, նպատակաուղղվածությունը:

Երեխաների խաղն աչքի է ընկնում որոշակի առանձնահատկություններով:

Նրանցից հիմնականն այն է, ու խաղը երեխայի կողմից շրջապատող կյանքի, մեծերի
գործունեության նրանց փոխհարաբերությունների արտացոլումն է, ընդ որում
այնպիսի պայմաններում, որոնք ստեղծվում են երեխաների երևակայությամբ: Խաղը
կարող է ծառայել երեխայի դաստիարակության և զարգացման բարդ խնդրին միայն
այն դեպքում, երբ այն ներգրավվի կազմակերպվող և կառավարվող
մանկավարժական գործընթացի մեջ: Դաստիարակն օգտագործում է խաղերի
բովանդակությունը իրականության նկատմամբ դրական վերաբերմունքի, մարդկանց
հանդեպ սիրո զգացմունք մշակելու նպատակով:

Խաղը երեխայի համար սոցիալական հասունացման ուղի է: Խաղի ժամանակ երեխաներն առաջին անգամ փորձեր են անում շփվելու իրենց հասակակիցների հետ:

Երեխան սկսում է զգալ իրեն որպես ընդհանուր խմբի անդամ, միաժամանակ նա փորձում է կատարել մեծի դեր՝ հասկանալով հանդերձ, որ ինքը դեռ մեծ չէ:

Փոքրիկը ցանկանում է դրանք բավարարել անմիջապես, նա ամեն կերպ ջանում է գործել մեծի պես, սական այդ ձգտումը չի համապատասխանում իր հնարավորություններին: Խաղի մեջ ընդօրինակելով մեծերի գործունեությունը և նրանց հետ կիսելով իր համար հասկանալի ուրախություններն ու տխրությունները՝ երեխան նման յուրօրինակ ճանապարհով դառնում է իրական կյանքի մասնակիցը:

Խաղը հասարակ զբաղմունք չէ կամ դատարկ հաճույք: Այն ուրախացնում է երեխային, դարձնում անհոգ և կենսուրախ: Երեխան խաղի ժամանակ շարժվում է, կատարում բազմաթիվ օգտակար շարժումներ, վազում է, թռչկոտում, կառուցում և այլն:

Այդ կերպ մեծանում է առողջ, ամուր, ուժեղ և հնարամիտ:

Խաղը երեխայի մեջ զարգացնում է տրամաբանությունը, երևակայությունը:

Միայն խաղալով են երեխաները սովորում համերաշխ ապրել, զիջել ընկերներին, հոգ տանել միմյանց մասին: Ստեղծագործական խաղերի բնորոշ առանձնահատկությունն այն է, որ երեխաները իրենք են ստեղծում խաղը, և խաղային գործունեությունը կրում է ընդգծված, ինքնագործ, այսինքն՝ ստեղծագործական բնույթ: Երեխան հավատում է իր հորինած կերպարին: Նա ոչ միայն հավատում է, այլև ինքն է կատարում այդ դերերը:

Սյուժետադերային խաղը որպես ստեղծագործական երևակայության զարգացման պայման կարող է դիտվել այն դեպքում, երբ մեծահասակն իրականացնելով մանկավարժական ղեկավարում՝ ստեղծում է համապատասխան մթնոլորտ. չի խախտում երեխայի նախաձեռնությունը և խաղի ընտրության ազատությունը: Մտնելով կերպարի մեջ՝ երեխան դառնում է նա, ում ընդօրինակում

է: Հետաքրքիր է, որ երեխան ոչ թե վերարտադրում է կերպարի ամբողջ գործունեությունը, այլ միայն այն գծերը, որոնք անհրաժեշտ են տվյալ խաղի ընթացքի համար:

Հատկապես փոքրերի խմբում դաստիարակը պետք է հանդես գա ուղղորդողի և խաղընկերոջ դերում.

- Օգնել երեխաներին՝ ձևավորելու ոչ միայն կողք-կողքի, այլև միմյանց հետ խաղալու, հասակակիցների խաղերին բարյացակամ վերաբերմունք դրսևորելու կարողություն,
- Սովորեցնել խաղալիքներով և տարբեր առարկաներով կատարել տարբեր գործողություններ,
- Օժանդակել երեխաներին՝ ծանոթ գործողությունները փոխադրել խաղային տարբեր իրադրությունների մեջ,
- Հուշող հարցերի միջոցով նպաստել խաղի զարգացմանը:

Ստեղծագործական խաղերը կազմակերպվում են հիմնականում խմբային ձևով: Դրանց մասնակցում են մի քանի երեխաներ, որոնցից յուրաքանչյուրը կատարում է իր դերը:

Հարկավոր է երեխաների մեջ ձևավորել կարողություն՝ ստեղծագործական խաղերի ժամանակ օգտագործել կառուցողական, շինարարական տարբեր պարագաներ, ստեղծել հետաքրքիր կառույցներ, ընկերների հետ կարողանալ փոխանակել կառուցողական նյութերը և ստանձնել համապատասխան դերեր:

Սյուժետային խաղերի ղեկավարումը նպատակաուղղված է խաղի մտահղացման հստակեցմանը, բովանդակության զարգացմանը, խաղային գործողությունների, դերերի ճշտմանը և երեխաների ընկերասիրական հարաբերությունների ստեղծմանը:

Ղեկավարումը չպետք է հարկադրող, վիրավորող բնույթ կրի կամ երեխաների կողմից առարկությունների, բողոքի տեղիք տա կամ առաջացնի խաղից դուրս գալու ցանկություն:

Դերային խաղը դաստիարակության և կրթության զարգացման միջոցն է, որը ձևավորում է երեխայի անհատականությունը:

Դերախաղով երեխան վերարտադրում է իր երազած աշխարհը, նմանվում է հեքիաթի հերոսին: Երեխայի կողմից օգտագործվում են արտահայտչական միջոցներ՝ կեցվածք, արտահայտիչ խոսք, դիմախաղ, շարժում, բեմական հագուստ:

Դերադադի ժամանակ զարգանում է համերաշխ կոլեկտիվը:

Ընդհանրապես խաղերը մեծ նշանակություն ունեն երեխայի բնավորության դաստիարակման գործում: Անհատի վարքի հմտությունների ձևավորման հզոր միջոցներից մեկն է դերային խաղը: Երեխաների անհատական առանձնահատկությունները և բնավորության գծերը վառ արտահայտվում են խաղի բնույթի և այն դերի միջոցով, որը իր վրա վերցնում է երեխան ընդհանուր խաղերում: Երեխան իր կյանքի ոչ մի փուլում չի սովորի այդքան շատ, ինչքան խաղային գործունեության ընթացքում:

Սյուժետադերային խաղերի առանձնահատկությունները մանրաման ուսումնասիրվել են Դ.Բ. Էլկոնինի, Ա.Վ. Չապարովի, Ռ.Ի. Ժուկովսկայայի, Ա.Պ. Ուսովայի կողմից, որոնք իրենց հետազոտությունների արդյունքում առանձնացնում են սյուժետադերային խաղերի հիմնական կառուցվածքային տարրերը և առաջարկում խաղի բաղադրատարրերի ձևավորման մանկավարժական համապատասխան պայմաններ:

Ն.Ա. Կորոտկովան և Ն.Յ Միխայլենկոն հատուկ կարևորում են սյուժետադերային խաղերի ղեկավարման ժամանակակից մոտեցումների կիրառման անհրաժեշտությունը: Եթե սյուժետադերային խաղերի ավանդական ղեկավարման պայմաններում հիմնական շեշտը դրվում է խաղերի բովանդակության հարստացման վրա, ապա ժամանակակից եղանակները ընդգծում են խաղի ընթացքում սյուժեի ուղղվածության փոփոխման դերը այն ավելի հետաքրքիր դարձնելու նպատակով:

Խաղային գործունեության բացառիկ մանկավարժական նշանակությունը նախադպրոցահասակ երեխաների կյանքում կարևորել են անցյալի ականավոր մանկավարժներ՝ Յ.Ա. Կոմենսկին, Ժ.Ժ. Ռուսոն, Ֆ. Ֆրյոբելը, Կ.Դ. Ուշինսկին, ինչպես նաև խոշորագույն հայ մանկավարժներ, մտածողներ և գրողներ՝ Խ.Արսլյանը, Ղ.Աղայանը, Հ.Թումանյանը, Առ.Բահաթրյանը և այլք:

Խ.Աբովյանը հորդորում էր մանկավարժներին <<չգրկել երեխաներին անմեղ խաղերից>>: Իր <<Պարապ վախտի խաղալիք>> աշխատության մեջ նա կարևորում է երեխաների ուրախություն և հաճույք պատճառելու գործում հետաքրքիր զրույցների և մանկան խաղերի դերը:

<<...Ամեն բան ինչ որ երեխային տրվում է խաղով, ուրախությունով ընդունում է, հեշտ էլ յուրացնում՝ առանց ձանձրանալու, առանց հոռզնելու>>:

Հովհաննես

Թումանյան

Այն երեխաները, որոնք չեն խաղում, նման են, պարզապես, <<ծերացած մանուկների>>:

Առ.

Բահաթրյան

Ըստ Առ. Բահաթրյանի ոչինչ չի կարող զարգանալ առանց գործողության, իսկ խաղը՝ երեխայի լավագույն գործողությունն է:

Խաղը ինքնարժեք գործունեություն է և բացարձակ անփոխարինելի է նախադարոցականի կյանքում:

Աննշան միջամտությունը մանկավարժի կողմից կարող է բոլորովին փոխել խաղի ընթացքը և կրկնակի հետաքրքրություն առաջացնել խաղը նորովի կառուցելու հանդեպ:

Որո՞նք են երեխաների համար դերային խաղերի առավելությունները

Երեխաների համար դերային խաղերի շատ օգուտներ կան:

Երազած և երևակայական աշխարհում իրական հերոսների պես զգալը կարևոր է, որը շատ առավելություններ է բերում փոքրիկների համար:

- Դերախաղերը օգնում են խթանել երեխաների ինչպես տեղծագործական կարողությունները, այնպես էլ երեխայի

երևակայությունը:Սա մի բան է,որը ցավոք անհետանում է էկրանների և տեսախաղերի պատճառով:

- Մարդկանց առջև խոսելով՝օգնել բարելավել ձեր սոցիալական հմտությունները:
- Դերախաղերում երեխաները պետք է իրենց տարբեր կերպարների տեղ դնեն,մի բան,որն օգնում է զարգացնել երեխաների մոտ տարբեր հույզեր:
- Երեխաները պետք է կենտրոնանան իրենց ապրած պատմության վրա,ինչը կատարյալ է որոշ որոշումներ կայացնելիս:
- Դերային խաղերի մեկ այլ առավելությունն այն է,որ դրանք թույլ են տալիս զարգացնել երեխաների հիշողությունը:
- Դերախաղ ունեցող երեխաները ցանկացած պահի կսովորեն,որ իրենց բոլոր գործողությունները մի շարք հետևանքներ կունենան:
- Երեխաները հասկանում են,որ իրենք պետք է պատասխանատու լինեն իրենց բոլոր գործողությունների համար:

Դերային խաղերի ամենատարածված խաղերից է <<**Բժիշկ**>>խաղը:

Բժիշկ խաղալու համար երեխան պետք է ունենա սպիտակ վերարկու,բժշկական դիմակ և իրեր:

Բժիշկ խաղալու համար երեխաներից մեկը կարող է հանդես գալ որպես բժիշկ,իսկ մյուս երեխան որպես հիվանդ:

Այս խաղը կօգնի երեխաներին հաղթահարել հիվանդանոց դիմելու,կամ բժշկի նկատմամբ ունեցած վախերը:Երեխաների մետ կծնավորվի հարգանք՝բժշկի մասնագիտության նկատմամբ:

Նման խաղերի միջոցով, երեխաները պատկերացնում են, թե ինչ են ուզում դառնալ ապագայում:

2. Հետազոտական մաս

Թեման

Համագործակցություն

Տեսակը

Հեքիաթի ընթերցում «Պապն ու շաղգամը»

Նպատակը

Զարգացնել գեղարվեստական ստեղծագործությունը լսելու, գնահատելու, հարցերին պատասխանելու կարողությունը, կապակցված խոսքը, հարստացնել բառապաշարը շաղգամ, համագործակցել բառերով:

Նախապատրաստական աշխատանք

Երեխաների հետ զրուցել փոխօնության, համագործակցության մասին, ընթերցել Գեղեցիկ Մովսիսյանի «Արևիկի ժապավենը», Կ. Ռիչինսկու «Երկու այծ» ստեղծագործությունները:

Անհրաժեշտ ուսումնական նյութեր

«Պապն ու շաղգամը» ռուսական ժողովրդական հեքիաթի նկարազարդումները, ինչպես նաև ձեռքի տակ ունենալ այդ հեքիաթի հերոսների մասնակցությամբ խաղալիքները:

Ընթացքը

Խթանման փուլ

Փորձեցի մենակ տեղափոխել խմբասենյակի մանկական սեղանիկներից մեկը և ձևացրեցի, որ շատ դժվար է և չեմ կարող այն տեղափոխել: Երեխաներից մեկին խնդրեցի օգնել ինձ, սակայն նա էլ դժվարացավ և չկարողացավ: Խնդրեցի այս անգամ երկրորդ երեխային, հետո՝ երրորդին, չորրորդին: Միայն բռնելով սեղանի չորս կողմերից՝ սեղանը հեշտությամբ բարձրացրեցինք և տեղաշարժեցինք՝ դնելով մի տեղից մեկ այլ տեղ: Երեխաների հետ քննարկեցինք, թե ինչու սկզբում դժվար էր, իսկ հետո ավելի հեշտությամբ կատարեցինք առաջադրանքը: Ամփոփելով կատարվածը բացատրեցի երեխաներին, որ մենակ դժվար էր, քանի որ սեղանը ծանր էր, իսկ երբ օնության հասան ընկերները, սեղանը կարողացանք տեղափոխել:

Իմաստի ընկալման փուլ

Ընթերցեցի <<Պապն ու շաղգամը>> ռուսական ժողովրդական հեքիաթը և յուրաքանչյուր իրավիճակն ներկայացրեցի ամփոփ մտքին զուգահեռ:

Քննարկեցինք

- Ի՞նչ էր ցանել պապը:

- Ինչու՞ պապը շաղգամը հողից մենակ չկարողացավ հանել:

- Ո՞ւմ օգնության կանչեց պապը:

- Ո՞ւմ օգնության կանչեց տատը:

- Ո՞ւմ օգնության կանչեց թոռնիկը:

- Ո՞ւմ օգնության կանչեց շնիկը:

- Ո՞ւմ օգնության կանչեց փիսիկը:

- Ովքե՞ր օգնեցին պապին:

- Ինչի՞ մասին էր հեքիաթը: /երեխաները նշեցին, որ հեքիաթն օգնության, համագործակցության, համերաշխության մասին էր/

Պարապմունքի ընթացքում անդրադարձա հեքիաթի համապատասխան հատվածներին՝ ցուցադրելով և՛ պատկերազարդ նկարները, և՛ ձեռքիս տակ ունեցած հեքիաթի համար նախատեսված խաղալիքները և մեկ անգամ էլ արտահայտիչ ընթերցեցի հեքիաթը:

Կշռադատման փուլ

Պարապմունքի ավարտին ընթերցեցի ասացվածքներ միասնության, փոխօգնության,

համերաշխության մասին և բացատրեցի դրանց իմաստը՝ ընդգծելով <<Ձեռքը ձեռք կլվա, երկու ձեռքը՝ երես>>:

Հետազոտության մեթոդները

Հետազոտության ընթացքում օգտվել եմ զրույցի և դիտման մեթոդներից:

Հետազոտության մասնակիցները

Հետազոտությունը կատարվել է կրտսեր 2-րդ խմբում, որին մասնակցել են 17 սան:

Արդյունքների վերլուծություն

Հետազոտության համաձայն պարզեցի, որ երեխաները առանց վարանելու մեծ ուրախությամբ և պատրաստակամությամբ օգնեցին ինչպես ինձ, այնպես էլ իրենց ընկերներին:

Եզրակացություն

Նախադպրոցական մանկության շրջանում անփոխարինելի է դերային խաղերի դերը:

Դերային խաղի նպատակն է այնպես անել, որպեսզի երեխաներն ինքնադրսևորվեն, լինեն հնարավորինս ինքնուրույն և նախաձեռնող:

Դերախաղը հաճելի, զվարճալի և ուսանելի պետք է լինի

Դերախաղը կարող է լինել ինքնաբուխ

Սահմանափակումներ չպետք է լինեն, որպեսզի երեխան չձանձրանա

Դերային խաղերի կիրառությունը զարգացնում է երեխաների միջև միջանձնային հարաբերություններ

Ակտիվորեն զարգանում է երեխայի ստեղծականությունը և երևակայությունը

Խաղը երեխայի կյանքի զարգացման գործոնն է

Դերային խաղը հանդիսանում է դաստիարակության և կրթության զարգացման միջոց, որը ձևավորում է երեխայի անհատականությունը

Դերային խաղերը անհրաժեշտ են երեխաների, այլապես նրանք կմեծանան բարդույթավորված, սեփական կարծիքից զուրկ, ագրեսիվ

Մանկական խաղը մշակվել է հոգեբանության կողմից և համարվում է ամենակարևոր գործընթացը երեխայի կյանքում, հատկապես նախադպրոցականի կյանքում

Խաղը երեխային պատրաստում է ապագա կյանքին:

Դերախաղի օնությամբ երեխան ձեռք է բերում նոր որակներ, ինչպիսիք են շփվելու, իր գործողությունները հասակակիցների գործողությունների հետ կոորդինացնելու ունակությունը, զացմունքների արտահայտությունը:

Դերախաղի օգնությամբ լուծվում են մի շարք խնդիրներ՝ երեխաները բացահայտում են իրենց ներքին աշխարհը, լուծում են ներքին կոնֆլիկտները, բարձրանում է երեխաների ինքնագնահատականը:

Օգտագործված գրականության ցանկ

1. Ս.Ա. Մարության, Ա.Մ. Դալլաքյան Նախադպրոցական մանկավարժություն Երևան-2008թ. Գլուխ 15 էջ 212-242
2. Ս.Ա Մարության նախադպրոցականի ինքնուրույնության դաստիարակումը միջանձնային հարաբերություններում Երևան -2008թ. գլուխ 3-րդ էջ 63-78
3. Մանկապարտեզի կրտսեր 1-ին և կրտսեր 2-րդ կրթական համալիր ծրագիր
4. Համացանց`
 - <https://tltaudit.ru/hy/heart-failure/syuzhetno-rolevye-igry-v-starshei-gruppe-kartoteka-s-celyami-po-fgos/>
 - <https://madreshoy.com/hy/3-juegos-de-rol-para-ninos/>